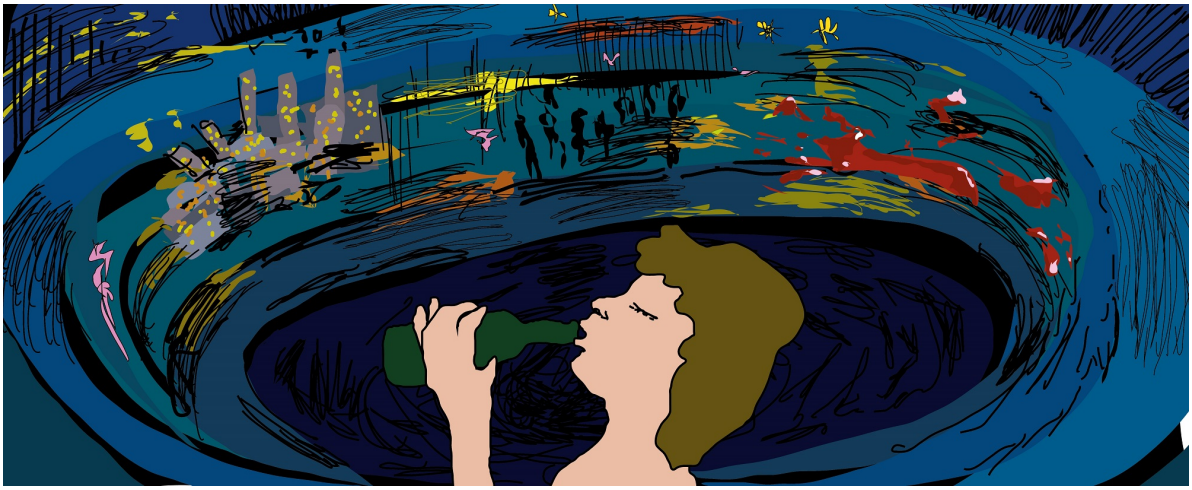
DOTZE FICCIONS SOBRE EL FUTUR D'EUROPA

Europa està perduda

Kate Tempest

Pau Badia

Kate Tempest (2017) Europe Is Lost, Let Them Eat Chaos. Londres: Fiction Records

Traducció de Martí Sales

A la planta baixa, a tocar dels garatges
On la gent llença matalassos
L'Esther és a la cuina fent entrepans
Té els llistons de les persianes torts i fora de lloc
Se la veu des del carrer fins que desapareix

Per treure’s les botes dels peus cansats
S’eixuga el front amb el canell
Acabava de tornar de fer doble jornada
L’Esther és cuidadora, treballa de nits
Darrere seu, a la paret de la cuina
Una foto en blanc i negre d’orenetes volant
Li fan mal els ulls, li fa mal tot
S’obre una birra i beu
L’aguanta contra els llavis assedegats
Fins que se l’acaba
Són les 4:18 de la matinada altre cop
Té el cap ple de tot el que ha fet durant el dia
Sap que no podrà aclucar ull
Abans no surti el sol
Aquesta nit li preocupa el món
Sempre està preocupada
No en té ni idea de com se suposa
Que s’ho ha de treure del cap
Europa està perduda, Nord-Amèrica està perduda, Londres està perduda
Però seguim clamant victòria
Regna l’absurditat
No hem après res de la història
La gent està morta en vida
Enlluernada pels carrers resplendents
Però mira com no s’atura el trànsit
El sistema és massa fi per deixar de funcionar
El negoci va bé i cada nit hi ha concerts als pubs
I dos per u als clubs
I ens rentem bé
Ens desfem de la feina i l’estrès
I ara només volem una mica d’excés
Encara millor: una nit memorable que aviat oblidarem
Tota la sang que es va vessar perquè aquestes ciutats pugessin
Tots els cossos que van caure
Les arrels que hem arrancat de la terra
Per poder jugar a aquests jocs
Els veig aquesta nit a les taques de les meves mans
Els edificis criden
No puc demanar socors, ningú no em coneix
Hostils, preocupats, sols
Anem en colles i aquests són els drets que hem rebut al néixer
Treballar i treballar per poder ser el que volem
I després ballar per treure’ns la monotonia de sobre
Però fins i tot les drogues s’han tornat avorrides
Bé, follar encara mola si és que folles
Dormir, somniar, mantenir els somnis a tocar
A cadascú el seu somni, no ploris, no cridis
Guarda-te’l només, segueix somniant-lo
Quan em despertaré?
En noto el preu contra el cos
Com quan em fico les mans a les butxaques i tranquil·lament
Camino i ho veig: això és el que ens mereixem
Les malifetes del passat pugen a la superfície

Malgrat l'esforç que hem fet per esborrar les pistes
Fins i tot tinc el llenguatge tacat
Amb tot el que vam robar per canviar-lo per això
Callo, sento com comença l'avalot
Però els avalots són ínfims, els sistemes gegants
El trànsit no s'atura, la prova que no hi ha res a fer
Perquè és un gran negoci, nena, i fa un somriure repugnant
La violència des de dalt, una perversitat estructural
Els teus fills dopats amb sedants del metge
Però tio, d'això no et preocupis, que el problema són els terroristes
Puja el nivell del mar! puja el nivell del mar!
Els animals, els elefants, els ossos polars moren!
Prou de plorar, comença a comprar, però què passa amb el petroli quan vessa?
Xxt, a ningú li agrada ser un aixafaguitarres
Massacres, massacres, massacres / sabates noves
Marrecs marginats morts a plena llum del dia
Pels contractats per protegir-los
Porno en viu retransmès al dormitori del teu fill pre-adolescent
Sostre de vidre, cap marge
Mitja generació sota el llindar de la pobresa
Oh, però ara hi ha happy hour a High Street
Per fi és divendres, tios, convido jo!
Tot anava bé fins que li han llençat un got a aquell nano
Com s'ha liat a l'últim bar, pregunta-li al Lou,
Quina bogeria, el terra vermell, tot bordeus,
I què passa amb els immigrants? no els puc veure
Normalment faig la meva
Només venen aquí a fer-se rics, és vomitiu
Anglaterra! Anglaterra! Patriotisme!
I et sorprens que els nanos vulguin morir per una religió?
Va així: t'esllomes tota la vida per quatre rals,
Com a molt et fan encarregat, reses per un augment
Vas tatxant dies del calendari de ties en pilotes
Els anarquistes es moren de ganes de rebentar el que sigui
Fotos escandaloses de rappers de moda
En revistes glamuroses: qui surt amb qui?
Un polític que rep diners en sobres
L'enxampen fotent-se ralles damunt de les tetes postisses d'una puta
Li foten un clatellot i apa, altre cop a la cambra dels lords
Segresten nens i es follen els caps de porcs morts
Però al nano amb caputxa i un parell de porros
Fotem-lo a la presó, que és un criminal
Fotem-lo a la presó, que és un criminal
És la generació Farta de Tot
Productes de la publicitat i la manipulació
Mateu-los a trets, sense miraments, és el vostre deure
Vinga, sabates noves, pentinat preciós, una puta merda!
Balades ensucrades i selfies, selfies, selfies, selfies
I mira: soc jo fora del palau del meu JO!
Construeix-te una identitat i una psicosis
Mentrestant la gent són morts en el ramat
I no, ningú se n'ha adonat, bé, alguns sí
Se sap pels emojis que han penjat

La son et tapa els ulls com una mà enguantada
Les llums són tan boniques i brillants i som-hi, somniem
Però alguns estem encallats com pedres en el corrent
Què faré per despertar-me?
Estem perduts, estem perduts, estem perduts
Però res s'aturarà, res para
Tenim ambicions i amistats i amors per pensar
Divorcis per fer passar bevent
Els diners, els diners, el petroli
El planeta tremola, se'n va en orris
I la vida és una joguina
Un vestit per tacar
El curro, el curro
No li veig el final
Només la fi
Com es pot voler tant, això?
Quan la gent de les tribus del desert moren
Per fer lloc a estructures alienes
El desenvolupament, el desenvolupament
Mata tot el que et trobis si t'amenaça
Cap rastre d'amor en la caça de la fortuna
Aquesta és la terra on res no importa a ningú

Diari rellegit i reescrit en primera i tercera persona
Mireia Sallarès

El mar gris
Eluned Gramich

Dos bitllets a Namíbia
Djaimilia Pereira de Almeida

Reflexions sobre el futur d'Europa des d'una avioneta laosiana
Irene Solà

La ficció europea
Cristina Morales

El sistema de signes de Sala-Babot
Borja Bagunyà

L’odi
Kallia Papadaki

Dues lletres
Nina Yargekov

Poemes sobre Europa
Juana Adcock

Cap a Europa
Petar Matovič

Europa està perduda
Kate Tempest

Kate Tempest
Kate Tempest és el nom artístic de Kate Esther Calvert. Va néixer a Brockley el 1985 i és poeta, dramaturga i intèrpret d'spoken word i rap. L'any 2013 va guanyar el prestigiós premi de poesia Ted Hughes pel seu recopilatori *Brand New Ancients*, en reconeixement a la seva innovació en el gènere. El maig de 2014 va treure el seu primer àlbum, *Everybody Down*, pel qual va estar nominada al Mercury Music Prize. El setembre de 2016 va publicar el segon, *Let Them Eat Chaos*. La Poetry Society la considera la nova veu poètica més rellevant en llengua anglesa.